

Arrest

nr. 186 842 van 16 mei 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 november 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van de stad Kandahar, gelegen in de gelijknamige provincie. U bent een Pashtoun van origine.

In 2008 had u samen met uw zakenpartner B.A. het bedrijf 'Fared Ahmad Supply Service Company' opgericht. Jullie verhuurden er voertuigen aan de buitenlandse troepen die in de luchthaven van Kandahar waren gestationeerd. Tot eind 2011, met name tot het vertrek van de Canadezen uit Kandahar, deed u dit werk. Hierna sloot uw bedrijf de boeken.

Van mei 2012 tot oktober 2013 werkte u als supervisor voor het bedrijf 'Faisal Ehsan Logistics Services Company' (FELSC). U zorgde ervoor dat wanneer een voertuig in de luchthaven van Kandahar technische problemen had, het zo snel mogelijk opnieuw operationeel werd. U ging één keer per week naar de luchthaven.

Hierna opende u een winkel binnen in de luchthaven waar u onder andere frisdrank verkocht. Ook de buitenlandse troepen kochten soms iets van u.

Op 5 saur 1394 (25 april 2015 volgens de Gregoriaanse kalender) werd u door de taliban telefonisch meegedeeld dat u diende te stoppen met werken voor de Amerikanen. Immers, wanneer u hen niets meer zou verkopen, zouden ze zich buiten de luchthaven moeten begeven waardoor de taliban hen zouden kunnen aanvallen.

Vijf dagen later, met name op 10 saur 1394 (30 april 2015 volgens de Gregoriaanse kalender), belde de taliban u opnieuw op en werd u met de dood bedreigd omdat u niet was opgehouden met uw werk.

De volgende ochtend ging u naar de politie waar u een klacht indiende. Aangezien de simkaart die de talibs gebruikten om u op te bellen niet geregistreerd was bij een telecommunicatiebedrijf kon de beller niet worden opgespoord.

Op 25 saur 1394 (15 mei 2015 volgens de Gregoriaanse kalender) werden er schoten gelost in uw richting toen u nabij de bazar was. U raakte niet gewond doch een omstaander werd hierbij gedood.

De volgende dag werd u opnieuw door de taliban opgebeld die u met de dood bedreigde en de aanslag van de vorige dag op u opeisten.

Uw schoonbroer bij wie u de volgende drie à vier dagen verbleef, regelde uw reis en vervolgens verliet u Afghanistan. Op 26 mei 2015 diende u in België een asielaanvraag in.

Uw moeder, uw echtgenote en uw kinderen verblijven momenteel samen met uw broer in uw huis in de stad Kandahar. Uit angst gaan uw kinderen niet meer naar school en na uw vertrek vroegen de taliban twee à drie keer aan mensen uit de buurt naar u.

In geval van een eventuele terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden vermoord door de taliban.

U legt volgende documenten neer: uw rijbewijs, twee kieskaarten, uw taskara, een kopie van een badge, 7 overeenkomsten tussen FASSC en de Canadese overheid dd. 03.07.2008, 23.08.2008, 08.10.2008, 10.11.2008, 17.11.2008, 24.02.2009 en 13.05.2009, 13 losse bladzijden betreffende overeenkomsten tussen FASSC en de Canadese overheid, een kopie van een appreciatiebrief van FELSC dd. 20.10.2013, kopieën van 10 foto's en een e-mail van uw advocaat dd. 27.01.2016. Na het gehoor legde u nog tien bijkomende foto's en een kleurenkopie van een licentie van FASSC voor, afgeleverd op 13 december 2007.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er kan namelijk geen geloof worden gehecht aan uw verklaarde problemen met de taliban.

In dit kader moet vooreerst worden vastgesteld dat **er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden professionele activiteiten voor 'Fared Ahmad Supply Service Company' (FASSC), voor 'Faisal Ehsan Logistics Services Company' (FELSC) noch aan uw werk als winkeluitbater in de luchthaven van Kandahar.**

Betreffende de **FASSC** moet het volgende worden opgemerkt.

Wanneer u op het eerste gehoor op het CGVS werd gevraagd wat er met de voertuigen van FASSC is gebeurd, stelt u dat u uw vier voertuigen verkocht evenals andere voertuigen die aan andere mensen toebehoorden (CGVS 1 (23.07.2015), p. 9). U stelt dat u elk voertuig verkocht voor 250.000 Afghani ofte 5.000 dollar (CGVS 1, p. 9). Toen er tijdens het tweede gehoor gevraagd werd hoeveel wagens u had in het bedrijf FASSC antwoordde u dat uzelf geen voertuigen had en uw zakenpartner drie à vier (CGVS 2 (15.06.2016), p. 10). Later stelt u dat jullie geen voertuigen van het bedrijf hadden maar dat jullie de voertuigen huurden van andere mensen wanneer de buitenlanders ze nodig hadden (CGVS 10, p. 10). Wanneer gevraagd wordt of het bedrijf ooit voertuigen heeft gehad antwoordt u dat u ooit één voertuig heeft aangekocht en dat u het na zes maanden te hebben verhuurd aan de buitenlanders opnieuw verkocht voor 150.000 Afghani (CGVS 2, p. 10). Tevens stelt u dat uw zakenpartner zijn voertuigen meenam toen hij het bedrijf verliet (CGVS 2, p. 11). Geconfronteerd met uw eerste verklaring waarin u zei dat u de vier voertuigen van het bedrijf verkocht heeft, stelt u dat u uw zakenpartner hielp om de drie voertuigen te verkopen (CGVS 2, p. 12). Deze post factum verklaring overtuigt echter niet.

Tevens is het zeer vreemd dat uw zakenpartner het bedrijf dat hij samen met u heeft opgericht verliet zonder dat u hem diende uit te kopen (CGVS 2, p. 9).

Bovendien stelt u dat het bedrijf genoemd is naar de vijf jaar oude neef van uw zakenpartner die nooit op enige wijze betrokken is geweest in het bedrijf FASSC (CGVS 2, p. 10). Ook verklaart u dat er niemand met de naam "F.A." in het bedrijf heeft gewerkt (CGVS 2, p. 10). Echter, op de door u neergelegde overeenkomst tussen FASSC en de Canadese overheid dd. 13.05.2009 wordt gewag gemaakt van een manager genaamd "F.A." (zie document 7).

Ook moet worden vastgesteld dat de door u neergelegde documenten in verband met het bedrijf 'Fared Ahmad Supply Service Company' (FASSC) dateren van december 2007 tot mei 2009. Immers, de 7 overeenkomsten tussen FASSC en de Canadese overheid dateren van 3 juli 2008, 23 augustus 2008,

08 oktober 2008, 10 november 2008, 17 november 2008, 24 februari 2009 en 13 mei 2009 (zie documenten 5 t.e.m. 11). Ook in de door u neergelegde 13 losse bladzijden betreffende overeenkomsten tussen FASSC en de Canadese overheid (zie document 12), wordt nergens een datum vermeld die recenter is. De kleurenkopie van de licentie werd afgeleverd op 13 december 2007 (zie document 16).

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) - dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken.

Betreffende uw vermeend werk voor **FELSC** moeten volgende zaken worden opgemerkt.

Wanneer u gevraagd wordt de volledige naam van dit bedrijf evenals de correcte afkorting ervan op te schrijven, blijft u tweemaal in gebreke (CGVS, p. 9 ; zie nota's AZ). Als oorzaak hiervan stelt u dat u geen opgeleide persoon bent en dat u auto's controleerde (CGVS 1, p. 9). Echter, uit uw verklaringen blijkt dat u 7 jaar naar school bent geweest en dat u hiernaast 1 jaar Engelse les heeft gevolgd (CGVS 1, p. 7 & 20). Bovendien was u er supervisor (CGVS 1, p. 9). Bijgevolg heeft u wel degelijk enige opleiding genoten en is het bevreemdend dat u de correcte naam van het bedrijf en de afkorting ervan niet kan opschrijven.

Ook moet worden opgemerkt dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaard heeft dat u zowel voor het bedrijf FASSC als voor het bedrijf FELSC voedingsmiddelen voor/naar buitenlanders vervoerde (verklaring DVZ, punt 12). Met uw eerste verklaring hieromtrent geconfronteerd, ontkent u dit te hebben gezegd (CGVS 2, p. 16). Hiermee is bovenstaande tegenstrijdigheid niet opgeheven. Immers, u heeft de verklaring van de DVZ voor akkoord ondertekend.

Betreffende de kopie van een badge waarvan u verklaart dat de Amerikanen u deze gaven opdat u toegang zou hebben tot de luchthaven wanneer u voor FELSC werkte (CGVS 1, p. 12 & 14), moet worden opgemerkt dat er een spelfout op deze badge staat. Zo staat er "priviledges" in plaats van "privileges" (zie document 4). Het is zeer bevreemdend dat de Amerikanen die naar eigen zeggen u deze badge gaven, een dergelijke spelfout in hun moedertaal zouden maken. Ook u zelf kan hiervoor geen uitleg geven wanneer u dit wordt gevraagd (CGVS 1, p. 15).

Bovendien blijkt uit de kopie van de badge dat deze badge werd uitgereikt op 13 juni 2013 en dat ze geldig was tot 29 oktober 2013 (zie document 4), hetgeen impliceert dat ze vierenhalve maand geldig was. U daarentegen verklaart dat deze badge 6 maand geldig was (CGVS 1, p. 12).

Ook moet worden opgemerkt dat de "enroll date" 11 juni 2008 betreft (zie document 4), terwijl u verklaart dat u in mei 2012 voor FELSC bent beginnen werken (CGVS 1, p. 9).

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u op het CGVS meermaals verklaart dat u buiten deze badge geen bewijs heeft dat u voor FELSC heeft gewerkt (CGVS, p. 13, 14 & 15). Na het gehoor op het CGVS legt u echter nog een kopie van een appreciatiebrief van FELSC dd. 20.10.2013 neer. Hieromtrent moet worden opgemerkt dat het – net als de badge – slechts een kopie betreft waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Ook betreffende de door u neergelegde documenten van FELSC dient te worden gewezen naar het gemak waarmee (ver)vals(t)e Afghaanse documenten kunnen worden verkregen.

Betreffende uw verklaarde werk als **winkelluitbater in de luchthaven van Kandahar** na uw vermeende werkzaamheden voor FELSC moet worden opgemerkt dat de door u neergelegde foto's dit niet kunnen aantonen. Uit de foto's kan immers niet worden afgeleid waar en wanneer deze zijn genomen. Ook kunnen ze niet aantonen dat u de eigenaar was van de winkel waarin een deel van de door u neergelegde foto's zijn genomen (document 14 en 17).

Bovendien moet worden vastgesteld dat u helemaal niet op de hoogte bent van de aanwezigheid van Belgische militairen in Kandahar (CGVS 1, p. 10). Nochtans waren ze sinds 2008 tot oktober 2014 aanwezig (zie administratief dossier). Aangezien u verklaart van 2008 tot mei 2015 regelmatig omwille van professionele redenen in de luchthaven van Kandahar te zijn geweest, kan verwacht worden dat u van bovenstaande op de hoogte bent.

Omwille van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaarde professionele activiteiten. Aangezien de door u verklaarde problemen met de taliban verband houden met uw vermeende professionele activiteiten (CGVS 1, p. 16), kan er logischerwijze ook geen geloof worden gehecht aan deze problemen.

Daarnaast heeft u uw verklaringen inzake uw **vluichtroute van Afghanistan naar België** niet aannemelijk gemaakt.

Meer bepaald verklaart u dat u van Afghanistan naar Dubai bent gevlogen om er vervolgens een ander vliegtuig te nemen naar een onbekende bestemming, waarna u nog een drietal uur met de auto reed om in België aan te komen (verklaring DVZ, punten 32 & 33 ; CGVS 2, p. 13). Ook verklaart u dat u

onderweg gebruik maakte van twee verschillende paspoorten (verklaring DVZ, punt 32 ; CGVS 2, p. 13).

Uw verklaring dat u niet weet waar het tweede vliegtuig is geland en dat u helemaal niet weet welke landen of steden u tussen deze plaats en België met de auto bent gepasseerd (CGVS 2, p. 13), zijn niet aannemelijk. U kunt namelijk Engels schrijven. Zo heeft u een e-mail naar het CGVS gezonden in het Engels en heeft u een email naar uw advocaat in het Engels geschreven (documenten 13 & 15). Geconfronteerd met de vaststelling dat u Engels kunt schrijven in de e-mail naar het CGVS en dat u dus de opschriften langs de weg kunt lezen stelt u dat iemand anders deze e-mail heeft geschreven en dat u niet kunt schrijven (CGVS 2, p. 13). Deze verklaring wordt niet aanvaard. Immers, u heeft zelf gedurende één jaar Engelse les gevolgd en bovendien heeft u in november 2014 met hetzelfde e-mailadres een e-mail gestuurd naar de Canadese ambassade in Abu Dhabi (CGVS 1, p. 20 ; CGVS 2, p. 9 ; zie administratief dossier). Verdere bevestiging van het feit dat u het Latijnse schrift dat in West-Europa gebruikt wordt machtig bent, wordt gevonden in de vaststelling dat u tijdens het eerste gehoor op het CGVS uw e-mailadres en verschillende afkortingen kon schrijven in Latijns schrift (CGVS 1, p. 8 & 9 ; zie nota's AZ bij gehoorverslag dd. 23.07.2015). Bijgevolg kan er redelijkerwijze verwacht worden dat u weet waar u bent geland en wat u onderweg in de auto bent tegengekomen.

Bovendien zijn uw opeenvolgende verklaringen omtrent de paspoorten waarmee u van Afghanistan naar België bent gereisd tegenstrijdig. Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaart u namelijk dat u van Afghanistan naar Dubai reisde met een Afghaans paspoort dat uw foto bevatte maar een andere naam en dat u van Dubai naar het onbekende land vloog met een paspoort waarin uw naam stond doch een andere foto (verklaring DVZ, punt 32). Op het CGVS daarentegen stelt u dat u naar Dubai reisde met een Afghaans paspoort dat uw naam en uw foto bevatte en dat u van Dubai naar het onbekende land reisde met een paspoort waarin uw foto stond maar met een andere naam (CGVS 2, p. 13). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen betreffende de gebruikte paspoorten antwoordt u dat u toen misschien stress had maar dat u van Kandahar met een echt paspoort vertrok (CGVS 2, p. 13). Deze verklaring wordt niet aanvaard. U heeft immers de verklaring van de DVZ voor akkoord ondertekend. Bovendien valt uw verklaring hieromtrent tijdens uw tweede gehoor op het CGVS niet te rijmen met uw verklaring tijdens het eerste gehoor op het CGVS waarin u stelde niet te weten of het paspoort waarmee u Afghanistan verliet uw eigen naam bevatte (CGVS 1, p. 19).

Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw paspoort, het identiteitsdocument bij uitstek, bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door uw verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit het land vertrokken bent, verborgen te houden.

Bovendien kunnen enkele opmerkingen gemaakt worden aangaande uw **taskara**. Zo staat er op dit document een stempel vermeld van het jaar 1383 terwijl dit document is uitgegeven op 04.11.1388 (zie document 3). Bovendien loopt deze stempel niet door op uw foto (zie document 3). Ook hier moet worden gewezen op het gemak waarmee (ver)vals(t)e Afghaanse documenten te koop zijn.

Ook de overige door u neergelegde documenten kunnen geenszins uw verklaarde problemen aantonen. Uw rijbewijs en twee kieskaarten bevatten namelijk geen enkele informatie in verband met uw vermeende problemen.

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw vluchtmotieven geen geloof kan worden gehecht, zodat u ter zake noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de asielzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds

regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo bestaat er actueel in de provincies, Balkh, Bamian, Daykundi, Kabul, Panshir en Samangan geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze gebieden kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een asielzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een asielzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 1, p. 2 & CGVS 2, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u verklaarde **professionele activiteiten** die u zou hebben uitgeoefend sinds 2008 (zie supra).

Daarnaast probeert u bewust uw **financiële situatie** verborgen te houden.

Gevraagd naar de manier waarop u de 20.000 dollar heeft betaald om naar België te reizen antwoordt u tijdens het eerste gehoor dat u dit betaald heeft met spaargeld dat u had verworven omdat u werkte en dat u de juwelen van uw vrouw heeft verkocht (CGVS 1, p. 14). Later stelt u daarentegen dat u 10.000 dollar leende van uw schoonbroer en dat u voor de andere helft juwelen van uw vrouw verkocht had (CGVS 2, p. 12). Wanneer er vervolgens gevraagd werd of u ook spaargeld gebruikte om uw reis naar Europa te bekostigen, ontkent u dit expliciet en stelt u dat u geen spaargeld had en dat het geld dat u maandelijks verdiende naar uw zes kinderen ging (CGVS 2, p. 12). Geconfronteerd met uw eerdere verklaring ontkent u te hebben gezegd dat u spaargeld had (CGVS 2, p. 12). Deze verklaring wordt niet aanvaard. Immers, zowel aan het begin als aan het einde van het eerste gehoor op het CGVS werd gevraagd of u de tolk goed had begrepen. Telkens bevestigde u dit (CGVS 1, p. 2 & 23). Ook verklaarde u de vragen goed te hebben begrepen (CGVS 1, p. 23).

Ook moet worden vastgesteld dat u eerst stelt dat u stress heeft omdat de mensen waaraan u geld heeft geleend dit niet kunnen terugbetalen waardoor u financiële problemen heeft (CGVS 2, p. 3). Wanneer vervolgens gevraagd wordt aan wie u geld leende, antwoordt u aan verwanten en vrienden (CGVS 2, p. 3). Gevraagd aan wie precies stelt u dat u geld gaf aan A.A., B.A. en A. maar dat ze het niet kunnen teruggeven (CGVS 2, p. 3). Wanneer hierna gevraagd wordt wanneer u hen geld gaf, stelt u dat u zich wilt corrigeren en dat u het was die geld leende van deze mensen om uw familie te kunnen onderhouden (CGVS 2, p. 3). Het is zeer vreemd dat u dit niet eerder heeft gecorrigeerd terwijl er u toch verschillende vragen zijn gesteld over de personen aan wie u geld leende.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat uw **opeenvolgende verklaringen aangaande de professionele activiteiten van uw familieleden inconsistent zijn**.

Zo verklaart u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS dat uw vader, die twee jaar geleden is overleden, een schoenenwinkel had en dat uw enige broer er nog steeds werkt (CGVS 1 (23.07.2015), p. 6). Tijdens uw tweede gehoor op het CGVS verklaart u daarentegen dat jullie de kledingwinkel van uw vader sloten omdat de zaak verlieslatend was en dat uw broer een schoenenwinkel heeft op vijf minuten afstand van de vroegere winkel van uw vader (CGVS 2, p. 6). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen omtrent het lot van de winkel van uw vader, ontkent u dit tijdens het eerste gehoor te hebben gezegd en stelt u dat u misschien de vraag niet goed had begrepen (CGVS 2, p. 7). Bovendien verklaart u tijdens het eerste gehoor dat de winkel van uw vader in de Herat bazaar was (CGVS 1, p. 6), terwijl u op het tweede gehoor stelt dat deze winkel in Chaarzu lag hetgeen vijf minuten van de Herat bazaar gelegen is (CGVS 2, p. 6 & 7). Met uw eerste verklaring hieromtrent geconfronteerd stelt u dat Chaarzu een deel is van Herat Bazaar (CGVS 2, p. 7). Deze verklaring wordt niet aanvaard. Immers, u

maakte voordien zelf het onderscheid tussen Herat Bazaar en Chaarzu (CGVS 2, p. 7). Bovendien blijkt uit de informatie dat Chaarzu Bazaar en Herat Bazaar dicht bij elkaar liggen doch twee verschillende bazaars zijn (zie administratief dossier).

Bovendien moet worden vastgesteld dat u eerst stelt dat één schoonbroer van u een zakenman is die voornamelijk voedsel importeert vanuit Pakistan en Iran en dat uw andere schoonbroer brillen en andere dingen verkoopt (CGVS 1, p. 6). Later verklaart u echter dat u inderdaad één schoonbroer heeft die voedsel en schoenen importeert doch dat de andere een schoenenwinkel had (CGVS 2, p. 7). Gevraagd of uw schoonbroers nog andere zaken verkopen buiten schoenen en voedsel ontkent u dit (CGVS 2, p. 7). Wanneer u vervolgens geconfronteerd wordt met uw eerdere verklaring dat een schoonbroer van u brillen zou verkopen stelt u dat u misschien de vraag toen niet goed had begrepen (CGVS 2, p. 7).

Tevens moet worden opgemerkt dat u tijdens het eerste gehoor niet vermeldde dat u twee tantes langs moederskant heeft, hetgeen u wel heeft gedaan tijdens het tweede gehoor (CGVS 1, p. 7 ; CGVS 2, p. 7).

Ook uw opeenvolgende verklaringen omtrent het beroep van uw drie ooms langs moederskant komen niet overeen. Zo stelt u eerst dat uw ooms kledingzaken hebben en kleding verkopen (CGVS 1, p. 7). Tijdens het tweede gehoor verklaart u dan weer dat één oom de groenten van zijn tuin voor zijn huis verkoopt, dat één oom oud en werkloos is en dat de derde oom als hulp in een voedingswinkel werkt (CGVS 2, p. 8). Met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd stelt u opnieuw dat u misschien de vraag niet goed heeft begrepen (CGVS 2, p. 8).

Uw verklaringen voor bovenstaande tegenstrijdigheden - met name dat u misschien de vragen niet goed heeft begrepen (CGVS 2, p. 6 & 7) - worden niet aanvaard. Immers, zowel aan het begin als aan het einde van het eerste gehoor op het CGVS werd gevraagd of u de tolk goed had begrepen. Telkens antwoordde u bevestigend (CGVS 1, p. 2 & 23). Ook verklaart u de vragen goed te hebben begrepen (CGVS 1, p. 23).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over het door u aangemeten profiel, uw beroepsactiviteiten, de beroepsactiviteiten van uw familie en de financiële situatie van u en uw familie. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijk arbeidsverleden, uw werkelijk profiel en het werkelijk familiaal en financieel netwerk waarop u in Afghanistan kan steunen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) *juncto* artikel 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker onder meer als volgt:

“Verzoeker heeft samen met zijn zakenpartner het bedrijf ‘Fared Ahmad Supply Service Company’ opgericht. Ze verhuurden voertuigen aan de buitenlandse tropen in de luchthaven van Kandahar. Verzoeker is zo in de negatieve aandacht gekomen van de Taliban. Verzoeker heeft zijn land van herkomst verlaten omdat hij vreesde om vervolgd te worden door de Taliban.

Wat betreft de subjectieve vrees wenst verzoeker te verwijzen naar zijn gedetailleerde verklaringen tijdens het gehoor CGVS.

Wat betreft de objectieve vrees wenst verzoeker te verwijzen naar pagina 31 van de nieuwe Guidelines van UNHCR waar het volgende staat:

A.Potential Risk Profiles

[...]

Verzoeker is afkomstig uit provincie Kandahar. Deze provincie is het boelwerk van Taliban. Taliban is vandaag de dag zeer sterk, te wijten aan de samenwerking van de lokale inwoners, aanwezig in deze provincie.

Verzoeker kan de bescherming van het land van herkomst niet inroepen omdat ze de lokale autoriteiten niet in staat zijn om zichzelf te beschermen.

Dat dit middel gegrond is.”

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

“Verweerder hecht geen geloof aan de professionele activiteiten van verzoeker. Ze baseert haar beslissing op een paar kleine tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoeker bij de DVZ en het CGVS.

Wat betreft de verklaringen bij de DVZ wenst verzoeker te stellen dat de verklaringen bij de DVZ geen juridische waarde heeft.

Verzoeker werd niet bijgestaan door een raadsman en hij is ervan niet zeker of de dossier behandelaar en de tolk de juiste procedure gevolgd hadden.

Verzoeker wenst ter staving van zijn professionele activiteiten een usb – stick neer te leggen. In deze usb – stick staat foto's en de documenten van verzoeker tijdens zijn dienstuitvoering in Kandahar in de luchthaven. (stuk 2)

Foto's met hagel in zijn hand. Luchthaven in Kandahar was getroffen door deze hagel.

Hoe de auto's beschadigd waren door deze hagel

Foto met de buitenlanders in de luchthaven

Men mag niet zomaar foto's trekken in de luchthaven.

Verzoeker wenst verder een kopie van de mails verkeer tussen hem en de buitenlandse bedrijven neer te leggen. (stuk 3)

Verzoeker legde documenten waarin de gegevens van de buitenlanders vermeld stond. Verweerder heeft nagelaten om contact op te nemen met deze bedrijven ten einde informatie te bekomen over de professionele activiteiten van verzoeker.

Verzoeker heeft meerdere foto's neergelegd waaruit blijkt dat hij in de luchthaven gewerkt heeft. Verweerder is ten onrecht van oordeel dat uit deze foto's niet blijkt dat hij in de luchthaven genomen zijn.

Verweerder hecht geen belang aan de vluchtroute van verzoeker. Verzoeker heeft geen belang om te liegen over zijn reisroute. Verweerder kan perfect via 'VIS en Eurodak' zien hoe verzoeker binnen gekomen is naar Europa.

Verzoeker spreekt Engels maar niet vlot. Tijdens de mail communicatie werd hij bijgestaan door een provinciegenoot die ook in België verbleef.

Verweerder verwijst naar de taskira van verzoeker en stelt het volgende:

Bovendien kunnen enkele opmerkingen gemaakt worden aangaande uw taskira. Zo staat er op dit document een stempel vermeld van het jaar 1383 terwijl dit document is uitgegeven op 04.11.1388.

Verweerder gaat vanuit dat de datum van stempel op de foto's moet overeenkomen met de datum van de uitgifte van de taskira.

Dit is een bewijs hoe verweerders kennis pover is over Afghanistan.

Een tip van raadsman van verzoeker aan de verweerder:

Deze stempel is in 1383 gemaakt en wordt gebruikt voor de taskira's die na 1383 worden uitgegeven.

Men maakt geen stempel per jaar!

Dergelijke zaken moet tot uw basis kennis behoren in de asioldossiers. U beslist over het leven en dood van een persoon – gezin.

Verweerder heeft nagelaten om op een deftige wijze te motiveren waarom:

Het leven van verzoeker niet in gevaar is omwille van zijn tewerkstelling

Een dergelijke handelswijze komt neer op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat dit middel gegrond is."

2.1.1.3. In wat zich aandient als een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het EVRM *juncto* artikel 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

"Verweester heeft eveneens nagelaten om te motiveren waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, B – grond.

Hierbij wenst verzoeker te verwijzen naar § 39 van Elgafaji arrest over de 'sliding scale':

[...]

Verzoeker heeft deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt door de bovenvermelde redenen en door het feit dat hij een Kandari is met 7 personen ten laste. Hij is van oordeel dat hij in ondergeschikte orde in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire bescherming.

Verzoeker meent dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire bescherming status op basis van artikel 48/4, §2, c van de Vw.

Verweerder heeft geen twijfel dat verzoeker afkomstig is vanuit de provincie Kandahar en dat hij de vader is van 6 kinderen.

Verweerder heeft nagelaten om te motiveren waarom dit element niet voldoende was om aan hem sub beschermingsstatus toe te kennen op basis van dit artikel."

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een USB-stick met foto's en documenten (stuk 3) en emailverkeer (stuk 4).

Per drager brengt verweerder op 21 maart 2017 samen met een aanvullende nota het EASO "Country of Origin Information Report. Afghanistan – Security Situation" van november 2016 bij (rechtsplegingdossier, stuk 11).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de

devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Waar verzoeker stelt dat minstens “*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” geschonden is, ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van “*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” kan dan ook niet worden aangenomen, aangezien deze zinsnede geen enkele inhoudelijke waarde heeft.

Verzoeker voert aan dat hij door de taliban werd bedreigd omwille van zijn professionele activiteiten op de luchthaven van Kandahar. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde professionele activiteiten op de luchthaven van Kandahar gelet op (a) een veelheid aan tegenstrijdigheden tussen zijn opeenvolgende verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) en zijn beide gehoren op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS), (b) het feit dat de door hem ter staving van deze activiteiten voorgelegde documenten (zie map ‘Documenten’ in het administratief dossier) niet van aard zijn deze activiteiten alsnog aannemelijk te maken, en (c) het feit dat hij niet op de hoogte was van de aanwezigheid van Belgische militairen op de luchthaven van Kandahar, (ii) bijgevolg evenmin geloof kan worden gehecht aan de uit zijn professionele activiteiten voortvloeiende problemen met de taliban, (iii) geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden reisweg, en (iv) de overige voorgelegde documenten (zie map ‘Documenten’ in het administratief dossier) niet van aard zijn de voorgaande vaststellingen te wijzigen.

Waar verzoeker aanvoert dat zijn op de DVZ afgelegde verklaringen geen juridische waarde omdat hij niet werd bijgestaan door een raadsman en hij er niet zeker van is dat de dossierbehandelaar of de tolk de juiste procedure hadden gevolgd, dient erop gewezen dat, indien verzoeker bij de aanvang van zijn asielprocedure de bijstand van een raadsman wenste, het zijn taak was om op diligente en alerte wijze zijn verdediging te laten waarnemen door een raadsman van zijn keuze. Voorts bestaat er geen rechtsregel die de DVZ ertoe verplicht de aanwezigheid van een advocaat voor een asielzoeker af te wachten alvorens met het gehoor te beginnen. Tevens laat verzoeker na *in concreto* te duiden op welke wijze de dossierbehandelaar en de tolk op de DVZ volgens hem de procedure onjuist zouden hebben toegepast.

Waar verzoeker aanvoert dat de stempel op de taskara gemaakt werd in 1383 en wordt gebruikt voor taskara's die na 1383 worden uitgegeven, komt hij niet verder dan het opwerpen van een blote bewering die hij mits geen enkel stuk staft. Er kan wel degelijk redelijkerwijze worden verwacht dat de stempel op een taskara dezelfde datum bevat als deze waarop de taskara werd uitgegeven.

Waar verzoeker stelt dat verweerder heeft nagelaten om de personen te contacteren die op de door hem voorgelegde documenten worden vermeld, dient erop gewezen dat de bewijslast bij verzoeker zelf ligt, dat het aan hem toekomt om de door hem aangehaalde feiten aan te tonen en dat het noch aan het CGVS, noch aan de Raad toekomt om de lacunes in verzoekers bewijsvoering op te vullen. Hetzelfde geldt waar verzoeker opmerkt dat verweerder via “*VIS en Eurodak*” kan nagaan hoe verzoeker Europa is binnengekomen.

Waar verzoeker opmerkt dat hij Engels spreekt maar niet vlot en dat hij bij de emails werd bijgestaan door een in België verblijvende provinciegenoot, dient vastgesteld dat de bij het verzoekschrift gevoegde emails (stuk 4) eveneens in het Engels werden opgesteld. Er kan niet worden aangenomen dat verzoeker ook toen door een in België verblijvende provinciegenoot werd bijgestaan, zodat verzoeker nog steeds niet aannemelijk maakt dat zijn kennis van het Engels dermate is dat hij het niet voldoende kan lezen en/of schrijven. Verder zijn deze emails op zich niet van aard alsnog verzoekers beweerde professionele activiteiten op de luchthaven van Kandahar aannemelijk te maken, gelet op de manipuleerbaarheid ervan naar plaats, tijd en omstandigheden. Hetzelfde geldt overigens voor de foto's en documenten op de USB-stick (verzoekschrift, stuk 3). Er dient bovendien opgemerkt dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

Waar verzoeker verwijst naar informatie over “*Potential Risk Profiles*” in de richtlijnen van UNHCR, dient erop gewezen dat dit louter algemene informatie betreft die geen betrekking heeft op verzoekers persoon, terwijl verzoeker de door hem aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dient te maken, *quod non in casu*.

Er dient vastgesteld dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift, mede gelet op het voorgaande, er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet dient erop gewezen dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in de hoofdstad Kabul te vestigen, waar hij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt.

Uit het EASO “*Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation*” van november 2016 (zie rechtsplegingsdossier, stuk 11) blijkt dat Kabul over een internationale luchthaven beschikt, zodat kan worden aangenomen dat verzoeker zich op een veilige manier toegang kan verschaffen tot deze stad.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport “*UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*” van 19 april 2016 in rekening genomen. Het rapport bevestigt nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Deze vaststellingen worden bevestigd door het EASO “*Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation*” van november 2016 (zie rechtsplegingsdossier, stuk 11). Nergens in deze UNHCR-richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

Uit de laatste grondige analyse van de veiligheidssituatie in de stad Kabul (zie het EASO “*Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation*” van november 2016 (zie rechtsplegingsdossier, stuk 11)) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Het gros van het geweld dat er in de stad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode

pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen “high profile” doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden geviserd. Hoewel de aard van het gebruikte geweld er voor zorgt dat er soms burgerslachtoffers vallen, is het duidelijk dat Afghaanse burgers geen doelwit zijn voor de opstandelingen in Kabul. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand, ook tijdens de sterke toename van het aantal aanslagen in Kabul in de maanden mei en augustus 2015. Sinds begin 2014 viseren AGE's weliswaar uitdrukkelijker civiele doelwitten waar westerlingen samenkomen, doch blijft het aantal burgerslachtoffers beperkt. Daar het geweld voor het overgrote deel gericht is op overheidsgebouwen, gebouwen van de Afghaanse veiligheidsdiensten en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale of andere internationale aanwezigheid, ligt het aantal burgerslachtoffers in Kabul bijzonder laag. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Het geweld in de hoofdstad Kabul is niet aanhoudend en eerder gelokaliseerd van aard; de impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger is eerder beperkt.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van “open combat” of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verder dient erop gewezen dat het EASO “*Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation*” van november 2016 (zie rechtsplegingsdossier, stuk 11) kan worden afgeleid dat de acties van IS in Afghanistan tot nu toe in hoofdzaak zijn gericht tegen de taliban. In de provincie Nangarhar is een algemene opstand gaande tegen de taliban. Sinds midden mei 2015 braken er verschillende malen hevige en dodelijke gevechten uit tussen strijders van de Taliban en IS. Deze gevechten zijn geconcentreerd in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar, die grenzen aan Pakistan. Hoger kwam evenwel vast te staan dat verzoeker over een intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Kabul.

Verzoeker brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of verzoeker over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Kabul. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR *Eligibility Guidelines* van 19 april 2016 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften. Rekening houdend met zijn persoonlijke omstandigheden kan van verzoeker redelijkerwijs verwacht worden dat hij zich in de hoofdstad Kabul vestigt.

Immers, uit zijn verklaringen blijkt dat hij lager onderwijs heeft gevolgd, alsook een cursus Engels (administratief dossier, stuk 21, verklaring 11). Verzoeker verklaarde dat hij Pashtou en Dari spreekt (administratief dossier, stuk 22), de twee officiële talen in Afghanistan.

Verder dient vastgesteld dat in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt als volgt: “*Gevraagd naar de manier waarop u de 20.000 dollar heeft betaald om naar België te reizen antwoordt u tijdens het eerste gehoor dat u dit betaald heeft met spaargeld dat u had verworven omdat u werkte en dat u de juwelen van uw vrouw heeft verkocht (CGVS 1, p. 14). Later stelt u daarentegen dat u 10.000 dollar leende van uw schoonbroer en dat u voor de andere helft juwelen van uw vrouw verkocht had (CGVS 2, p. 12). Wanneer er vervolgens gevraagd werd of u ook spaargeld gebruikte om uw reis naar Europa te bekostigen, ontkent u dit expliciet en stelt u dat u geen spaargeld had en dat het geld dat u maandelijks verdiende naar uw zes kinderen ging (CGVS 2, p. 12). Geconfronteerd met uw eerdere verklaring ontkent u te hebben gezegd dat u spaargeld had (CGVS 2, p. 12). Deze verklaring wordt niet aanvaard. Immers, zowel aan het begin als aan het einde van het eerste gehoor op het CGVS werd gevraagd of u de tolk goed had begrepen. Telkens bevestigde u dit (CGVS 1, p. 2 & 23). Ook verklaarde u de vragen goed te hebben begrepen (CGVS 1, p. 23).*

Ook moet worden vastgesteld dat u eerst stelt dat u stress heeft omdat de mensen waaraan u geld heeft geleend dit niet kunnen terugbetalen waardoor u financiële problemen heeft (CGVS 2, p. 3). Wanneer

vervolgens gevraagd wordt aan wie u geld leende, antwoordt u aan verwanten en vrienden (CGVS 2, p. 3). Gevraagd aan wie precies stelt u dat u geld gaf aan A.A., B.A. en A. maar dat ze het niet kunnen teruggeven (CGVS 2, p. 3). Wanneer hierna gevraagd wordt wanneer u hen geld gaf, stelt u dat u zich wilt corrigeren en dat u het was die geld leende van deze mensen om uw familie te kunnen onderhouden (CGVS 2, p. 3). Het is zeer vreemd dat u dit niet eerder heeft gecorrigeerd terwijl er u toch verschillende vragen zijn gesteld over de personen aan wie u geld leende."

Hieruit blijkt dat verzoeker geen eenduidig zicht wenst te bieden op zijn financiële situatie en klaarblijkelijk tracht deze te minimaliseren. Dit klemmt des te meer daar hoger reeds kwam vast te staan dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden professionele activiteiten, alsook daar in de bestreden beslissing eveneens terecht wordt opgemerkt dat verzoeker evenmin een eenduidig zicht biedt op de financiële situatie van zijn familieleden: "Zo verklaart u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS dat uw vader, die twee jaar geleden is overleden, een schoenenwinkel had en dat uw enige broer er nog steeds werkt (CGVS 1 (23.07.2015), p. 6). Tijdens uw tweede gehoor op het CGVS verklaart u daarentegen dat jullie de kledingwinkel van uw vader sloten omdat de zaak verlieslatend was en dat uw broer een schoenenwinkel heeft op vijf minuten afstand van de vroegere winkel van uw vader (CGVS 2, p. 6). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen omtrent het lot van de winkel van uw vader, ontkent u dit tijdens het eerste gehoor te hebben gezegd en stelt u dat u misschien de vraag niet goed had begrepen (CGVS 2, p. 7). Bovendien verklaart u tijdens het eerste gehoor dat de winkel van uw vader in de Herat bazaar was (CGVS 1, p. 6), terwijl u op het tweede gehoor stelt dat deze winkel in Chaarzu lag hetgeen vijf minuten van de Herat bazaar gelegen is (CGVS 2, p. 6 & 7). Met uw eerste verklaring hieromtrent geconfronteerd stelt u dat Chaarzu een deel is van Herat Bazaar (CGVS 2, p. 7). Deze verklaring wordt niet aanvaard. Immers, u maakte voordien zelf het onderscheid tussen Herat Bazaar en Chaarzu (CGVS 2, p. 7). Bovendien blijkt uit de informatie dat Chaarzu Bazaar en Herat Bazaar dicht bij elkaar liggen doch twee verschillende bazaars zijn (zie administratief dossier).

Bovendien moet worden vastgesteld dat u eerst stelt dat één schoonbroer van u een zakenman is die voornamelijk voedsel importeert vanuit Pakistan en Iran en dat uw andere schoonbroer brillen en andere dingen verkoopt (CGVS 1, p. 6). Later verklaart u echter dat u inderdaad één schoonbroer heeft die voedsel en schoenen importeert doch dat de andere een schoenenwinkel had (CGVS 2, p. 7). Gevraagd of uw schoonbroers nog andere zaken verkopen buiten schoenen en voedsel ontkent u dit (CGVS 2, p. 7). Wanneer u vervolgens geconfronteerd wordt met uw eerdere verklaring dat een schoonbroer van u brillen zou verkopen stelt u dat u misschien de vraag toen niet goed had begrepen (CGVS 2, p. 7).

Tevens moet worden opgemerkt dat u tijdens het eerste gehoor niet vermeldde dat u twee tantes langs moederskant heeft, hetgeen u wel heeft gedaan tijdens het tweede gehoor (CGVS 1, p. 7 ; CGVS 2, p. 7).

Ook uw opeenvolgende verklaringen omtrent het beroep van uw drie ooms langs moederskant komen niet overeen. Zo stelt u eerst dat uw ooms kledingzaken hebben en kleding verkopen (CGVS 1, p. 7). Tijdens het tweede gehoor verklaart u dan weer dat één oom de groenten van zijn tuin voor zijn huis verkoopt, dat één oom oud en werkloos is en dat de derde oom als hulp in een voedingswinkel werkt (CGVS 2, p. 8). Met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd stelt u opnieuw dat u misschien de vraag niet goed heeft begrepen (CGVS 2, p. 8).

Uw verklaringen voor bovenstaande tegenstrijdigheden - met name dat u misschien de vragen niet goed heeft begrepen (CGVS 2, p. 6 & 7) - worden niet aanvaard. Immers, zowel aan het begin als aan het einde van het eerste gehoor op het CGVS werd gevraagd of u de tolk goed had begrepen. Telkens antwoordde u bevestigend (CGVS 1, p. 2 & 23). Ook verklaart u de vragen goed te hebben begrepen (CGVS 1, p. 23)."

Hoe dan ook, en waar verzoeker erop wijst dat hij zeven personen ten laste heeft (zijn echtgenote en zes kinderen) kan nogmaals worden herhaald dat UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften.

Er mag dan ook worden aangenomen dat verzoeker, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, in staat is om buiten zijn regio van herkomst in zijn levensonderhoud te voorzien.

Verder laat verzoeker na *in concreto* aan te tonen dat hij ingeval van terugkeer naar Kabul zou worden geconfronteerd met socio-economische omstandigheden die dermate precair zijn dat zij een schending uitmaken van artikel 3 van het EVRM of een reëel risico op ernstige schade zouden vormen in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER